

Братътъ отишълъ. И той срѣщналъ сѣщия чловѣкъ, когото срѣщналъ и първия братъ. Но и той не могълъ да отстои на вѣдитѣ и неприличнитѣ думи, та погледналъ да види кои сѣ и се обѣрналъ на камѣкъ близо до брата си.

Нещастната сестра узнала всичко. Най-послѣ рѣшила се и тя самичка да отиде на пѣтъ да дири своитѣ обични братя.

И тя срѣщнала сѣщия чловѣкъ, пакъ го попитала:

— Добрий чловѣче, можешъ ли ми каза, дали сѣ минжли прѣзъ тукъ двѣ момчета?

— Да, да,—рекълъ чловѣка,—прѣминжли сѣ прѣзъ тукъ да търсѣхтъ жива вода, птица, която да говори и стѣбло, което да пѣе; тѣ се искачвахъ къмъ върха на това бѣрдо, но се прѣобѣрнѣхъ на камѣкъ.

— А бихъ ли могла нѣкакъ си да ги спасѣмъ?
— попитала тѣжно сестрата.

— Можешъ да ги спасишъ, ако се искачишъ на бѣрдото, ала трѣбва да не се огледвашъ назадъ, каквото и да ти се случи. Когато достигнешъ до върхътъ, ще намѣришъ онѣзи прѣдмети, за които ви е казала бабичката.

Когато ще се връщашъ, събори всички камѣци, които ще намѣришъ прѣдъ себе си. Камѣнитѣ ще се прѣобѣрнѣхъ на чловѣци, между които ще бѣдѣхъ и твоитѣ братя. Тя съ радостъ се опѣтила на прѣдъ. Искачила се на върха и намѣрила на единъ голѣмъ мраморенъ камѣкъ всички онѣзи прѣдмети, които търсила.

Пълна съ радостъ и веселие вземала нѣщата. На връщание съборила всички камѣни, които намѣрила прѣдъ себе си. Камѣцитѣ се прѣобѣрнѣхъ на чловѣци, между които били и нейнитѣ братя.